

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Remeșevschi Alexandr, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.04.2022 – 12.08.2022;

Instanța de apel: 06.09.2022 – 15.11.2022;

Instanța de recurs: 09.01.2023 – 29.03.2023.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 12 august 2022, Remeșevschi Alexandr a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, (episodul din 10.11.2021) și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an.

Remeșevschi Alexandr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, (episodul din 12.11.2021) și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an. Conform art.84 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită lui Remeșevschi Alexandr pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni.

Conform art.84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa stabilită de prezenta sentința, s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 06.01.2022 și i s-a stabilit lui Remeșevschi Alexandr pedeapsa definitivă sub formă de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Punerea în executare a sentinței de realizat din momentul devenirii definitive a ei.

Termenul executării pedepsei închisorii de calculat din momentul reținerii inculpatului și punerii în executare a sentinței.

A fost soluționat soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, Remeșevschi Alexandr, acționând prin înțelegera prealabilă cu Crîlov Pavel xxx, în perioada de timp

cuprinsă între orele 13.00 - 16.40 la 10.11.2021, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, profitând de faptul că nu sunt observați de nimeni, prin acces liber au pătruns în încăperea auxiliară de pe etajul 7 a casei de locuit amplasată pe xxx, de unde au sustras pe ascuns șase calorifere din metal la prețul total de 3500 lei, care aparțin cet. Cricol Constantin, prin ce i-au cauzat părții vătămate cet. Cricol Constantin o daună materială în proporții considerabile, după care cu cele sustrate de la fața locului s-au eschivat.

Prin acțiunile sale intenționate, Remeșevschi Alexandr a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, la 12.11.2021, în perioada de timp cuprinsă până la ora 20.20, acționând prin înțelegerea prealabilă cu Crîlov Pavel xxx, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, profitând de faptul că nu sunt observați de nimeni, prin acces liber au pătruns la etajul 17 a casei de locuit amplasată pe xxx, de unde au sustras pe ascuns un calorifer din metal la prețul de 1 920 lei, care aparține cet. Scutari Alexandru, prin ce i-au cauzat părții vătămate cet. Scutari Alexandru o daună materială în proporții considerabile, după care cu cele sustrate de la fața locului s-au eschivat.

Prin acțiunile sale intenționate, Remeșevschi Alexandr a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, pe faptul furtului, adică sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite de două sau mai multe persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, în latura pedepsei penale, cu emiterea unei noi hotărâri prin care față de Remeșevschi Alexandr să fie numită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate.

3.1 În motivarea cererii de apel avocatul Anton Vasile în numele inculpatului a invocat că, prima instanță la individualizarea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele atenuante a cauzei penale și de datele ce îl caracterizează pe Remeșevschi Alexandr și anume, s-a căit sincer de cele întâmplate, a recunoscut vina, nu se află la evidența medicului psihiatru, iar partea vătămată nu are pretenții față de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 noiembrie 2022, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

4.1 În motivarea soluției instanța de apel a invocat că, făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, a ajuns la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Remeșevschi Alexandr în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, după indicii calificativi adică sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite de două sau mai multe persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile și art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, după indicii calificativi adică sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite de două sau mai multe persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Astfel, constatând ca fiind dovedite faptele penale comise de către inculpat, ținând cont de prevederile art.art.61, 75 Cod penal, prima instanță i-a stabilit lui Remeșevschi Alexandr pedeapsa închisorii în limitele sancțiunilor art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal și art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, cu reducerile deduse conform art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală. Mărimea pedepsei definitive, dedusă în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, este adecvată faptelor comise de inculpatul Remeșevschi Alexandr.

Instanța de apel a mai notat că, mărimea pedepsei definitive stabilite lui Remeșevschi Alexandr în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal se raportează raționamentului legal potrivit căruia, în cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră. Astfel, argumentele apelului declarat

de avocat sunt nefondate, or, instanța a individualizat pedeapsa respectând condițiile legale relevante acestei operațiuni.

A menționat instanța de apel că, prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și în baza art.101 Cod de procedură penală a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a statuat că, motivele invocate de apelant în apel sunt neîntemeiate, or, la emiterea sentinței de către prima instanță nu a fost comisă nici-o eroare de fapt și de drept la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului Remeșevschi Alexandr. Așa cum se reține în doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Remeșevschi Alexandr a ținut cont pe deplin de prevederile citate - criteriile generale de individualizare a pedepsei penale și în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei date, și personalitatea inculpatului, corect a ajuns la concluzia de a-i stabili acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare, cu executare în penitenciar, apreciată ca fiind echitabilă și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

În acest sens, instanța de apel a relevat că dispozițiile art.75 alin.(1) și (2) Cod penal, care stipulează că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Totodată, instanța de apel a invocat că, prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, instanța de apel a statuat că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Instanța de apel a notat că, potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Astfel, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii comise, care potrivit art.16 Cod penal, este din categoria celor mai puțin grave prin care s-a atentat la

relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, faptul că inculpatul anterior a fost condamnat pentru săvârșirea unor infracțiuni similare, caracteristica negativă de la locul de trai, recunoașterea vinei prin conștientizarea pericolului faptei comise, căința sinceră, instanța de apel a conchis că, prima instanță justificat a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului, precum și restabilirea echității sociale este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, stabilindu-i o pedeapsa definitivă cu închisoare - 4 (patru) ani și 6 (șase) luni.

Instanța de apel a stabilit că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când reflectă corect conștiința de drept și normele morale acceptate de societate. La individualizarea pedepsei vinovatului, sarcina auxiliară a instanței de judecată este de a convinge despre corectitudinea politicii penale aplicate în speța concretă. Față de infractorii periculoși, pentru ca să fie echitabilă, pedeapsa trebuie să se deosebească prin o duritate echitabilă. Echitatea are două dimensiuni. Pe de o parte își îndeplinește rolul de garanție pentru societate în sensul protejării cetățenilor față de comportamentele infracționale. În cea de-a doua accepțiune, echitatea are rolul de a proteja individul împotriva tendințelor abuzive a mecanismului statal represiv.

În context, instanța de apel a considerat că personalitatea delicventă a inculpatului Remeșevschi Alexandr, care anterior de nenumărate ori a intrat în conflict cu legea, a fost condamnat, nu inspiră încredere că acesta are să pășească pe calea corijării fără executarea pedepsei în penitenciar. De altfel, un comportament infracțional devenit cronic poate fi extirpat doar prin aplicarea unei pedepse mai dure, care prin limitarea libertății infractorului are să-l determine la conștientizarea pericolului faptelor penale și preluarea unui comportament obedient față de normele legale.

Astfel, instanța de apel a considerat că prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă reală cu închisoare pe un termen de patru ani și șase luni, pedeapsă pe care o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei. Prin urmare, argumentele apelantului sunt nefondate și nu se referă la circumstanțe ce determină modificarea pedepsei aplicate lui Remeșevschi Alexandr.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiată și solicitarea avocatului de a aplica prevederile art.90 Cod penal, or, reieșind din circumstanțele descrise, nu poate fi admisă solicitarea inculpatului privind numirea unei pedepse mai blânde, deoarece șirul de infracțiuni comise de inculpat – vorbește despre activitatea delicventă a acestuia.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare, pedeapsă pe care instanța de apel o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei, în latura pedepsei penale, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care față de Remeșevschi Alexandr să fie numită o pedeapsă mai blândă.

5.1. În motivarea recursului ordinar avocatul Anton Vasile în numele inculpatului susține că, la individualizarea pedepsei inculpatului Remeșevschi Alexandr, instanța de apel nu a ținut cont de circumstanțele reale de săvârșire a infracțiunii și a celor personale ale inculpatului, care nu prezintă pericol social, cât și unele circumstanțe în care s-au desfășurat evenimentele, ținând cont de gradul de participație a inculpatului, de circumstanțele atenuante cum ar fi căința sinceră, recunoașterea integrală a vinovăției, vârsta tânără, având la întreținere mama în vârstă și bolnavă, dar și solicitarea examinării cauzei penale în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

6. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință, prin care solicită dispunerea inadmisibilității acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Colegiul constată că, avocatul Anton Vasile în numele inculpatului invocă prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, conform căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de către recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În esență, partea apărării critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei inculpatului Remeșevschi Alexandr, menționând că instanțele de fond i-au stabilit o pedeapsă prea aspră insistând asupra aplicării unei pedepse non privative de libertate în privința acestuia.

Având în vedere că recurentul nu critică stabilirea vinovăției sau încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, instanța de recurs nu se va expune la aceste capitole, verificând hotărârea instanței de apel doar sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat de către avocatul Anton Vasile prin prisma art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilind justificat că inculpatului Remeșevschi Alexandr i-a fost aplicată o pedeapsă echitabilă în raport cu faptele comise.

Cu referire la criticele invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale,

corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Pedepsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a menținut sentința primei instanțe prin care inculpatului Remeșevschi Alexandr i-a fost aplicată o pedeapsă definitivă sub formă de 4 ani 6 luni închisoare, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art.7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei - art.75 alin.(1) Cod penal.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa este prea aspră, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, a comis două infracțiuni care fac parte din categoria celor mai puțin grave, de nenumărate ori a intrat în conflict cu legea, precum și faptul că inculpatul nu a făcut careva concluzii, nu a conștientizat gradul de pericol social al faptelor comise și nu a pășit pe calea corectării, dar a continuat să manifeste un comportament infracțional.

Colegiul penal atestă că, chiar dacă inculpatul a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, reeducarea și corectarea inculpatului Remeșevschi Alexandr nu este posibilă fără izolarea lui de societate, or, ultimul este caracterizat negativ și anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, astfel, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanțele de fond corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal.

Instanța de recurs respinge solicitarea apărării privind aplicarea unei pedepsei mai blânde inculpatului, or, având în vedere că acesta anterior a fost condamnat, iarăși a comis două infracțiuni mai puțin grave, prin urmare este necesară condamnarea inculpatului potrivit legislației în vigoare, cu dispunerea executării reale a pedepsei închisorii.

Colegiul penal atestă că, instanțele de fond s-au expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării unei pedepse privative de libertate în privința inculpatului, fiind respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunile incriminate art.art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal (episodul din 10.11.2021) și 186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal (episodul din 12.11.2021), cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală și art.84 alin.(1) și (4) Cod penal, motivare pe care instanța de recurs o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

La caz, Colegiul penal atestă faptul că, inculpatul a beneficiat de o reducere a pedepsei în temeiul prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, acest fapt deja constituind o ameliorare a situației celui din urmă.

Astfel, instanța de recurs remarcă faptul că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate (*pct. 4.1, din prezenta decizie*), relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, just ajungând la concluzia de a dispune executarea reală a pedepsei stabilite inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiul invocat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 noiembrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului *Remeșevschi Alexandr*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 martie 2023.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie